

Бджолині рої

Ганна Дудка

Рої бджолині збилися в гурті.
І сплять джмелі кудлаті у суцвіттях.
І сонце світить парусом з портів.
І відпливає. У яке століття?
Від піктограм ключі ховає гном,
І бродять в пущах тіні динозаврів.
Доріжку стеле місяць за вікном:
"Ми про земне подумаємо завтра!"
І скільки тут було тих Атлантид?
І десь нуртує неспокійна лава.
Ледь чутні кроки мавок чи сновид
Росою змиє річка у заплавах.
Були міста. Стихія - і нема!
Попереду нові тисячоліття.
Та хай би джміль завжди отак дрімав
спокійно й тихо в затишку суцвіття.